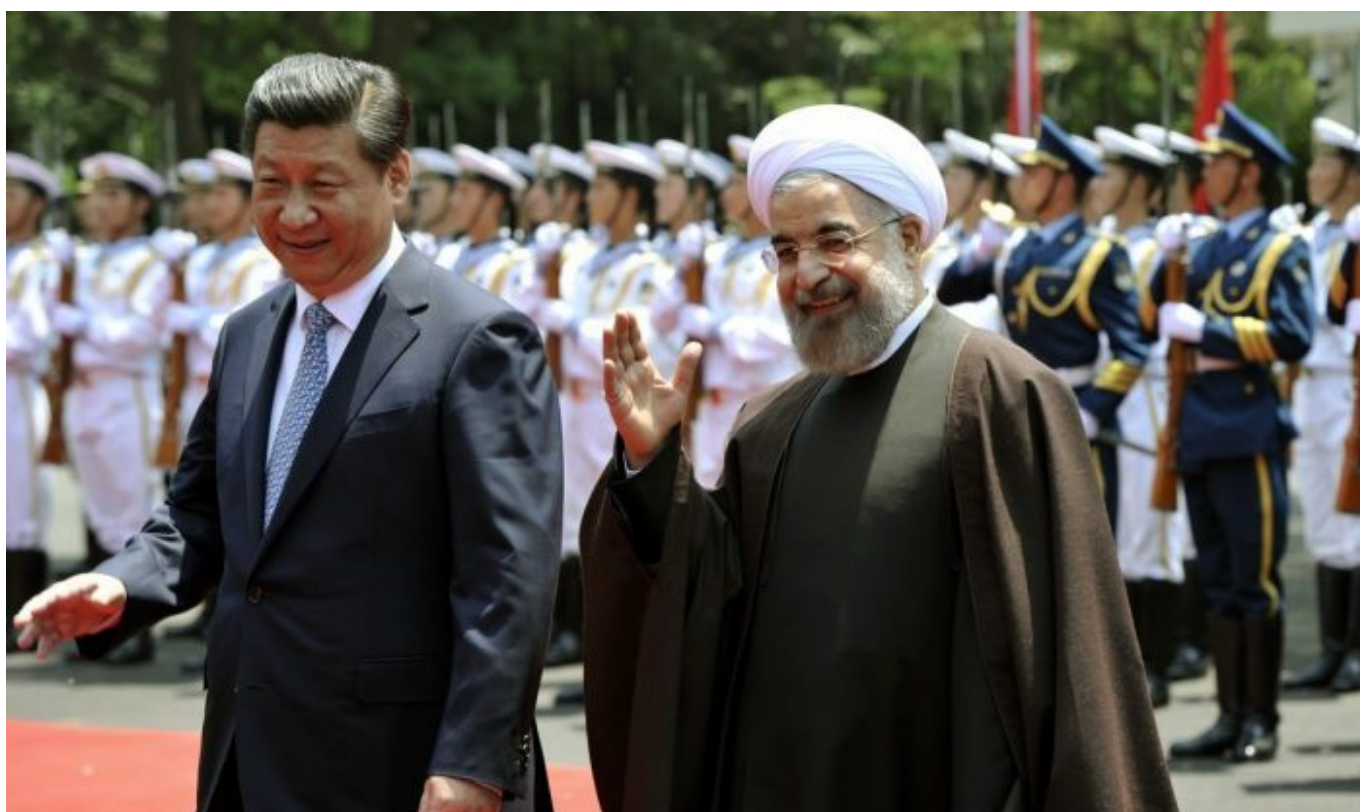

Nová realita v Perském zálivu: Strategická dohoda Číny s Íránem. Agresivní západní scénář zadušení Íránu selhal. V Perském zálivu se přeskupují síly, Amerika a Izrael ztrácí jednu strategickou pozici za druhou

- CZ24 News | 16. dubna 2021

ČÍNA/ÍRÁN: Komentář ke geopolitickým a strategickým důsledkům sblížení předních velmocí Východu v reakci na agresivní politiku globalistických Spojených států po odstranění Donalda Trumpa

Smlouva o spolupráci, kterou podepsaly Teherán s Pekingem, narušuje západní scénář zadušení Íránu a mírní mezinárodní izolaci této země. Je zvláště zajímavá ve světle posledních izraelských atentátů a útoků na "jaderná zařízení", která Írán buduje.

Íránský a čínský ministr zahraničních věcí Džavád Zaríf a Wang I podepsali 27. března 2021 dohodu o všestranné spolupráci, která definuje čínské investice v Íránu ve výši 400 miliard dolarů na 25 let výměnou za rasantně zlevněné dodávky íránské ropy. Tak o této události informovaly The New York Times.

Očekává se, že čínské investice budou směřovat do desítek oblastí, včetně bankovníctví, telekomunikací, přístavů, železnic, zdravotnictví a informačních technologií. Uvedený dokument rovněž předpokládá prohloubení vojenské spolupráce, včetně společného výcviku a cvičení,

společného výzkumu a vývoje zbraní a výměny zpravodajských údajů.

Sbližování

Cesta k podpisu dohody mezi Teheránem a Pekingem trvala asi pět let. Poprvé byl oznámen návrh strategického partnerství čínským prezidentem Si Ťin-pchingem v roce 2016 během jeho návštěvy Íránu.

V roce 2015 byla uzavřena takzvaná jaderná dohoda s Íránem pod oficiálním názvem Společný komplexní akční plán činnosti (JCPOA): výměnou za zrušení sankcí se Teherán tehdy vzdal obohacování uranu a výroby jaderných zbraní a získal právo rozvíjet jadernou energii.

Na pozadí zrušených hospodářských sankcí a oživování západních investic Teherán na dohodu s Pekingem nespěchal. Jenže v srpnu 2018 Donald Trump vydal dekret o jednostranném odstoupení USA od jaderné dohody a následovalo obnovení amerických sankcí vůči Íránu. Postoj Teheránu k dohodě s Pekingem se výrazně urychlil.

Donald Trump ale vedle toho vyhrotil vztahy s Čínou a zahájil proti ní obchodní válku. Peking proto začal být opatrný, pokud šlo o strategické partnerství s Teheránem, aby nepřiléval olej do ohně. Nicméně 20. ledna 2021 Donald Trump předal prezidentský úřad "lžiprezidentovi" Joe Bidenovi. Od jehož instalace do Bílého domu čínské vedení očekávalo oteplování vztahů. Jenže nová americká administrativa protičínský vektor zahraniční politiky nezměnila.

Definitivní tečku za vztahy mezi USA a Čínou udělala jednání v Anchorage na Aljašce 8. - 19. března tohoto roku. Na nich se americká delegace obořila na čínské zástupce s kritikou zahraniční a domácí politiky ČLR - a dostala rozhodnou odpověď. Číňané v podstatě odmítli ultimátum požadující uznání rekonstruovaného světového řádu s dominantní rolí USA.

Na to Joe Biden 25. března během své první tiskové konference ve funkci prezidenta oznámil, že nedopustí, aby se Čína stala nejmocnější zemí na světě.

A tak se stalo: Týden po jednání v Anchorage a dva dny po Bidenově prohlášení Čína a Írán podepsaly výše uvedenou dohodu o všestranné spolupráci, což zásadně mění situaci Íránu.

Sankce selhávají

Teherán má značný raketový potenciál, v okruhu dosahu jejich raket se nachází veškerá významná vojenská infrastruktura Spojených států a jejich spojenců na Blízkém východě, včetně celého Izraele.

Íránské raketové možnosti jsou vážným argumentem proti otevřené ozbrojené agresi Washingtonu a jeho satelitů. Odvetný úder Íránu proti nepřátelským základnám a lodím by vedl k vážným ztrátám a nejspíš i zablokování ropného obchodu.

Proto zatím Washington zatím upřednostňuje strategii vyčerpání a zadušení sankcemi. Ve výsledku by měly potíže v ekonomice způsobit nespokojenost obyvatelstva a vést k destabilizaci vnitřní situace v Íránu. Pak by už stačilo jen poskytnout vnější pomoc ke svržení současné vlády.

Ovšem podpis dohody o všestranné spolupráci mezi Pekingem a Teheránem scénář zadušení Íránu podstatně nabourává, zmírňuje mezinárodní izolaci země a snižuje účinnost ekonomických sankcí USA. Írán získal záruku vývozu své ropy na 25 let dopředu výměnou za čínské investice do desítek oblastí vnitřního života země ve výši zmíněných 400 miliard dolarů.

Přeskupení sil v Perském zálivu

Podstatný je i všem i plán spolupráce ve vojenské sféře mezi oběma zeměmi,. Ten nutně povede ke zvýšení obraného potenciálu Íránu a ke zvýšení vlivu Číny.

Peking časem může umístit své námořní základny na íránské pobřeží, aby ovládl mezinárodní vodní cesty přes Hormuzský průliv, kde se přepravuje až 20 % světové ropy. Bude to silný argument Číny v případě, že se Spojené státy a jejich spojenci pokusí zavést blokádu v Jihočínském moři a v Malackém průlivu, což je hlavní cesta pro přepravu zboží a nákladů z Asie do Evropy.

Dohoda o spolupráci poskytla Teheránu silnou páku pro vyjednávání v předvečer možných rozhovorů se Spojenými státy ve věci obnovení jaderné dohody. Sázky v této hře se od 27. března zvýšily. Nyní není už třeba, aby Írán dělal jednostranné ústupky výměnou za vágní sliby o zrušení sankcí.

Americký novinář, spisovatel a filmový producent Ben Norton na Twitteru označil dohodu mezi Íránem a Čínou za hřebík do rakve, který znamená konec hegemonie USA v západní Asii.

Podepsáním dohody mezi Pekingem a Teheránem vznikla nová strategická realita, která zjevně nebude po chuti Spojeným státům americkým a jejich spojencům.

Jaký div, že se o tom česká veřejnost vůbec nedozvěděla.

Překlad: <https://www.protiproud.cz>

Zdroj: <https://aurora.network>